

यथा,—

“साधस्य व्यापको यस्तु हेतोरव्यापकस्तथा ।
स उपाधिर्भवेत्तस्य निष्कर्षोऽयं प्रदर्शयते ॥”

इति भाषापरिच्छेदः ॥

आच्छादकः । यथा,—

“पक्षस्य व्यापकं सारमसन्दिग्धमनाकुलम् ।
अथाख्यागन्धमिषेवसुतरं तदिदो विदुः ॥”

पक्षस्य भाषार्थस्य व्यापकं आच्छादकं अभि-
योगाप्रतिबुलमिति यावत् । इति व्यवहार-

तत्त्वम् ॥ (यथा, कुमारसम्भवे । ६ । ७१ ।

“तिर्यगूर्ध्वमधस्ताच्च व्यापको महिमा हरेः ॥”)

व्यापकन्यासः, पुं, शिरस्तः पादान्तं पादतः ।

शिरोऽन्तं मूलमन्तर्विन्यासः । यथा ।

“आदाह्यादिको न्यासः करणवृत्तितः परम् ।

अङ्गुलिआपकन्यासौ हृदादिन्यास एव च ॥

तालत्रयश्च दिग्वन्धः प्रणायामस्ततः परम् ।

ध्यानं पूजा जपश्चैव सर्वतन्त्रेभ्यः विधिः ॥”

इति तन्त्रसारः ॥

प्रपञ्चस्य न्यासशब्दे द्रव्यः ॥

आपद्, स्त्री, विपूर्वाङ्पूर्वपदधातोः क्तिप्प्रत्ययेन
नित्यप्रमेतत् ॥ न्हः । आपत् । (यथा, कथा-

सरित्सागरे । २६ । १०६ ।

“पश्यन्मृगता व्यापदिहापि पलिता मम ॥”)

आपनं, स्त्री, (वि + आप + क्णुट्) आच्छा-

दनम् । आप्नः । यथा । अत्र जङ्घनमसंक्र-

मणश्च रवेक्षदा भवति यदा तन्मासतत्पूर्व-

मासान्ध्यायनयोरेकराश्रयस्थितस्य तन्मासान्त-

रमेव राश्रयन्तरसंयोगः न त्वेकराश्रयस्थितस्य

मासव्यापनमात्रम् । इति मलमासतत्त्वम् ॥

आपन्नः, चि, (वि + आप + पद + क्तः) न्हतः ।

इति हेमचन्द्रः ॥

आपादः, पुं, (वि + आप + पद + घञ्) द्रोह-

चिन्तनम् । इत्यमरः ॥ (यथा, राजतरङ्गि-

ण्याम् । ८ । २१११ ।

“इत्युदीर्य वृषः सुज्जः सज्जो आपादविह्वये ॥”)

आपादनं स्त्री, (वि + आप + पद + क्णुट्)

भारणम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, मार्क-

ण्डेये । २१ । ३२ ।

“अतोते च दिने बालामात्रायादगोद्याताम् ।

सुरभिः प्राह नायं त्वं प्राश्रयते दानवाधमः ॥”)

परानिष्ठचिन्तनम् । इत्यमरटीकायां रामा-

यमः ॥

आपादितः, चि, (वि + आप + पद + क्णुट् + क्तः)

मारितः । यथा,—

“एका चेद्बुधः कापि देवाद्यापादिता भवेत् ।

पादं पादश्च ह्यथावाच्यरेयुक्ते पृथक् पृथक् ॥”

इति प्रायश्चित्ततत्त्वप्रवृत्तिसम्भवेवचनम् ॥

आपिका, स्त्री, (व्यापक + टाप् अत इत्वम्)

आपिनी । यथा,—

“अधर्मेपत्नी मिथ्या सा सर्वधूर्तस्य पूजिता ।

यथा विना जगन्मृतमुच्छ्रं विधिनिमित्तम् ॥

सद्ये चादर्शनं वा च त्रेतायां सद्यस्वरूपिणी ।

अर्द्धावयवकृपा च द्वापरे संवृता भिया ॥

कलौ महाप्रमत्ता च सर्वत्र व्यापिका भवेत् ।

कपटेन समं भाचा धमत्वेव गृहे गृहे ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते प्रवृत्तिखण्डे १ अध्यायः ॥

आपारः, पुं, (वि + आप + घञ् + कर्म) कर्म ।

यथा,—

“स्वातृ प्राणवियोगफलको आपारो हननं

स्युतम् ।

रागाहंवातृ प्रमादाद्वा स्वतः परत एव वा ॥”

इति प्रायश्चित्ततत्त्वप्रवृत्ताभिपुराणवचनम् ॥

(साहाय्यम् । इति मल्लोपायः ॥ यथा,

कुमारे । ६ । ३२ ।

“आर्याप्यरन्वती तत्र आपारं कर्तुमर्हति ।

प्रायेयेवविधे कार्ये पुरस्वीणां प्रगल्भता ॥”

तत्त्वमन्त्रे सति तत्त्वमन्त्रजनकः । इति न्याय-

शास्त्रम् । यथा, भाषापरिच्छेदे ।

“विवयेन्द्रियसंयोगो आपारः सोऽपि षड्-

विधः ॥”)

आपारो, [न] चि, (आपारोऽस्वास्तीति ।

आपार + इनिः ।) आपारविशिष्टः । अव-

साधो । यथा,—

“लाजालोद्वादिआपारो रसादिविक्रयी च यः ।

स याति नागवेष्टश्च नागैर्विहित एव च ॥”

इति ब्रह्मवैवर्तेपुराणम् ॥

आपी, [न] पुं, (आप्रीति सन्निमिति । वि +

आप + णिनिः ।) विष्णुः । यथा,—

“छपनः खवशो आपी नैकात्मा नैककर्मजतु ॥”

इति महाभारते ।

तस्य सहस्रनामस्तोत्रे । १३ । १४६ । चि,

आपकः । यथा,—

“निसन्ध्यायापिनी या तु सेव पूज्या सदा तिथिः ।

न तत्र युगादरण्यमन्यत्र हरिवासरात् ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वप्रवृत्तपराशरवचनम् ॥

आपृतः, पुं, (वि + आप + घञ् + क्तः) कर्म-

सचिवः । यथा,—

“निधोगी कर्मसचिव आयुक्तो आपृतश्च यः ॥”

इति हेमचन्द्रः ॥

आपारयुक्ते, चि । वि-आङ्-पूर्व-घञ्-धातोः

क्तप्रत्ययेन नित्यप्रः ॥ (यथा, उत्तरचरिते । १ ।

“आश्रयिणपरिरम्भापृतैकैकदीप्यो-

रविदितगतयामा रात्रिरेव अरंजीत् ॥”)

आप्तं, चि, (वि + आप + क्तः) सम्पूर्णम् । तत्-

प्रमाणः । पूर्णम् २ आचितम् ३ कृतम् ४

पूरितम् ५ भरितम् ६ निचितम् ७ । इति

हेमचन्द्रः ॥ (यथा, गीतायाम् । ११ । २० ।

“दावापृथिवीरिदमन्तरं हि

आप्तं त्वयेकेन दिशश्च सर्वाः ॥”)

आप्तम् । समाक्रान्तम् । इति मेदिनी ।

स्वाप्तितम् । यथा । प्राप्तं प्रणिहिते समे इत्यत्र

आप्तमपि पाठः । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥

आप्तिः, स्त्री, (वि + आप + क्तिन्) आपनम् ।

(यथा, भागवते । ७ । ८ । १७ ।

“सद्यं विधातुं निजभृत्यभाषितं

व्याप्तिश्च भूतेषु खिलेषु चात्मनः ॥”)

रम्भः । इति मेदिनी । रम्भस्थाने लम्भनमिति

हेमचन्द्रे पाठः ॥ शिवस्याहैश्वर्यान्तर्गतैश्वर्ये

विशेषः । यथा,—

“अनिमा लब्धिमा व्याप्तिः प्राकार्यं महिमे-

श्रिता ।

वशिकामावशायिले ऐश्वर्यमरथा स्युतम् ॥”

इति शब्दमाला ॥ ३॥

व्यायमते साध्यवद्व्यावृत्तित्वम् । यथा । अयम्-

भावस्थाने घूमस्थानवर्मानत्वम् । इयं अन्यथ-

व्याप्तिः । अस्या ज्ञानं प्रति अभिचारज्ञाना-

भावः सहचारज्ञानश्च कारणम् । एवं साध्या-

भावव्यापकीभूताभावप्रतियोगित्वम् । इयं यति-

रेकव्याप्तिः । अस्या ज्ञानं प्रति साध्याभाव एवं

हेत्वभावस्य सहचारज्ञानं अभिचारज्ञाना-

भावश्च कारणं तत्र प्रमाणम् ।

“व्याप्तिः साध्यवद्व्यावृत्तिसम्बन्ध उदाहृतः ।

अथवा हेतुमन्निष्ठविरहाप्रतियोगिना ॥

साध्येन हेतौरेकाधिकरण्यं व्याप्तिरुच्यते ।

अभिचारस्याप्यहोऽपि सहचारयद्वहता ॥

हेतुर्वापिप्रिये तर्कः कचित् प्रज्ञानिवर्तकः ।

हेत्विधन्तु भवेद्वाग्निरन्यथ्यतिरेकतः ॥

अन्यथव्याप्तिरुच्यते यतिरेकादप्युच्यते ।

साध्याभावव्यापकत्वं हेत्वभावस्य यद्वेत् ॥”

इति भाषापरिच्छेदः ॥

व्याप्तिकर्मा, [न] पुं, (व्याप्तिविशिष्टं कर्म यस्य ।

व्यापनक्रियाविशिष्टः । सर्वत्र व्याप्तिक्रियः

तद्दैहिकप्रयत्नः । इत्यति १ नचति २

आद्यायः ३ आनट् ४ आट ५ आपानः ६

अश्रुत् ७ नश्रुत् ८ आनसे ९ अश्रुते १० ।

इति दश व्याप्तिकर्माणः । इति वेदनिघण्टौ २

अध्याये । १८ ॥

वाप्यं, स्त्री, (वाप्यते इति । वि + आप् + यत्)

साधनम् । यथा । वाप्यं लिङ्गश्च साधनम् ।

इति सङ्कीर्णवर्गे चिकाण्डशेषः ॥ कुडौषधम् ।

इत्यमरः ॥

वाप्यः, चि, (वि + आप् + यत्) व्याप्ति-

विशिष्टः । आपनीयः । यथा,—

“प्रस्थानं ते कुलिशकलनाभिचितं पङ्क्तितायै-

श्चित्तेऽस्माकं तदपि रमते याहि याहीति वाच्यी ।

अप्रामाण्यं कथयति सदा नन्दस्त्रीर्विधोगो

वाप्यज्ञानाद्वज्रकुलसुवां व्यापकस्यापि सङ्गो ॥”

इति पदाङ्कदूतः ॥

(यथा, भागवते । ७ । ६ । २२ ।

“प्रत्यगात्मस्वरूपेण दृश्यरूपेण च स्वयम् ।

वाप्य व्यापकनिर्देशो ह्यनिर्देशोऽविकल्पितः ॥”)

व्यामः, पुं, (विशेषेण अन्यतेऽनेनेति । अम-गुतो +

घञ् ।) तिर्यकपार्थं ततयोः सहस्ययोर्वाङ्मोर-

न्तरम् । वैङ् इति भाषा । व्यामीयतेऽनेन

व्यामः । ह्रस्वः कभाव इत्युक्तमार्गो ङः । इत्य-

मरभरतौ ॥ “व्यामव्यामव्ययोधास्त्यैकवाङ्